

Sodales Solonis z.s.

Jan Šinágl, předseda

Bratří Nejedlých 335

267 53 Žebrák

IDDS: u2zs3bk

č.j. LP 4468/2022

Vyřizuje: Mgr. Michael Židův

Rozhodnutí České televize

Česká televize, zřízená zákonem č. 483/1991 Sb., o České televizi, se sídlem Kavčí hory, 140 70, Praha 4, IČ: 00027383, rozhodla o žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, podané dne 7. září 2021 spolkem **Sodales Solonis, z.s., IČO: 22848347, se sídlem Bratří Nejedlých 335, 267 53 Žebrák** (dále jen „žadatel“), za nějž jedná předseda spolku pan Jan Šinágl, a v níž bylo požádáno o poskytnutí informací:

- 1) *Kolik zaměstnanců, případně i externích spolupracovníků, vyslala ČT na OH do Tokia?*
- 2) *Kolik z nich bylo techniků, komentátorů, případně členů vedení ČT jako čestných hostů, či jiných pozvaných?*
- 3) *Jaké byly celkové finanční náklady na jejich pobyt?*
- 4) *Jaké byly celkové finanční náklady ČT na OH?*
- 5) *Kolik hodin přímých přenosů odvysílala ČT z OH?*

takto:

Podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 téhož zákona se žádost o poskytnutí informací **částečně odmítá**, a to tak, že k bodu č. 4 žádosti (*Jaké byly celkové finanční náklady ČT na OH?*) se neposkytuje dílčí informace o částce vynaložené na pořízení vysílacích práv.

Odůvodnění:

I.

Dne 7. září 2021 byla České televizi doručena žádost, v níž žadatel s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb. požádal o tyto informace:

- 1) *Kolik zaměstnanců, případně i externích spolupracovníků, vyslala ČT na OH do Tokia?*
- 2) *Kolik z nich bylo techniků, komentátorů, případně členů vedení ČT jako čestných hostů, či jiných pozvaných?*
- 3) *Jaké byly celkové finanční náklady na jejich pobyt?*

- 4) *Jaké byly celkové finanční náklady ČT na OH?*
- 5) *Kolik hodin přímých přenosů odvysílala ČT z OH?*

Česká televize dne 22. září 2021 prostřednictvím odkazu na zveřejněné informace poskytla informace k bodům č. 1, 2 a 5 žádosti; v rozsahu bodů č. 3 a 4 rozhodnutím ze dne 22. září 2021 žádost o informace odmítla; na základě podaného odvolání bylo toto rozhodnutí dne 8. listopadu 2021 Úřadem pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zrušeno a vráceno České televizi k novému projednání. Nové rozhodnutí České televize o odmítnutí této části žádosti ze dne 20. května 2022 bylo rozhodnutím Úřadu ze dne 16. listopadu 2022 zrušeno a věc byla vrácena České televizi k novému projednání.

Česká televize podanou žádost o informace znovu projednala a dospěla k následujícím závěrům.

II.

Celkové finanční náklady vynaložené Českou televizí na vysílání LOH Tokio 2021 sestávají z nákladů na pořízení vysílacích práv, z nákladů vzniklých v Tokiu a z nákladů vzniklých v České televizi.

Česká televize na základě dále uvedených důvodů konstatuje, že dílčí informaci o nákladech na pořízení vysílacích práv, tvořících jednu ze složek celkových nákladů vynaložených na vysílání předmětných olympijských her, nelze poskytnout, neboť se jedná o údaj, který je obchodním tajemstvím.

Dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. platí: „*Pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím, povinný subjekt ji neposkytne.*“

Česká televize vychází z definice obchodního tajemství podle ustanovení § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, podle kterého jsou obchodním tajemstvím *konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastníci zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení.* Nezbytné je přitom kumulativní naplnění znaků v této definici uvedených.

Ad konkurenční významnost: Skutečnost označovaná za obchodní tajemství musí být využitelná pro konkurenci, být pro ni hodnotná a významná, kdy se může jednat jak o přímou, tak nepřímou konkurenci. Ve vztahu k tomuto znaku Česká televize konstatuje, že dle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 483/1991 Sb. *poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb na celém území České republiky za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu.* Je tedy poskytovatelem veřejné služby v oblasti televizního vysílání, a to na vysoce konkurenčním trhu nejen televizních provozovatelů, ale sdělovacích prostředků obecně, mezi které patří nejen tradiční média (tisk a rozhlasové a televizní vysílání), ale také tzv. nová média a jejich deriváty a kombinace. Podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. e) zákona č. 483/1991 Sb. patří k úkolům veřejné služby také výroba rozličných pořadů, včetně zpravodajských a sportovních. Postavení České televize je přitom v každém z těchto konkurenčních prostředí o to složitější, že se na ni vedle povinností stanovených obecnými právními předpisy pro všechny provozovatele (např. zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů), vztahují navíc i povinnosti stanovené speciálními zákony

(např. právě zákonem č. 483/1991 Sb.), které na Českou televizi kladou výrazné povinnosti, jež její konkurenti plnit nemusí. Česká televize se tak v konkurenčním prostředí musí umět dostatečně prosadit a zároveň dostát principům veřejné služby.

Česká televize při skladbě programu musí dbát na účelné a hospodárné využití svých finančních prostředků, pocházejících mj. i z veřejných zdrojů; na druhou stranu musí být ale také schopna zajistit určitou kvalitu, aby byla způsobilá konkurovat jiným médiím. Nejinak tomu bylo i v případě LOH Tokio, kdy Česká televize musela být schopná za využití přiměřeného množství veřejných prostředků držet krok s konkurenčními médii. Zcela zásadní položku v celkových finančních nákladech pak představují náklady na získání vysílacích práv. Hodnota finančního plnění vynaloženého Českou televizí v souvislosti se získáním vysílacích práv má nepochybně konkurenční význam a má pro konkurenční subjekty svou hodnotu; pokud by konkurenční média měla znalost o výši těchto nákladů, mohlo by to mít pro povinný subjekt za následek ztrátu konkurenceschopnosti v rámci volné soutěže na mediálním a informačním trhu, především z pohledu vyjednávání o podmínkách a rozsahu vysílacích práv.

Ad určitelnost: Skutečnost označovaná za obchodní tajemství musí být přesně definovatelná, vyjádřitelná, identifikovatelná, ověřitelná z hlediska požadavku utajenosti a podstatnosti. Tento definiční znak je v daném případě splněn, neboť výše nákladů spojených s vysíláním LOH Tokio je vyjádřena konkrétní peněžní částkou.

Ad ocenitelnost: Skutečnost označovaná za obchodní tajemství musí mít určitou alespoň potenciální hodnotu, ať už materiální či nemateriální, přičemž její vyzrazení by mohlo být způsobilé se negativně projevit v hospodářském výsledku. Tento definiční znak je úzce propojen se znakem konkurenční významnosti; jak bylo uvedeno výše, požadovaná informace představuje pro povinný subjekt soutěžní výhodu při vyjednávání o získávání vysílacích práv. V oblasti sportovních práv se situace v posledních letech rychle mění, zejména pokud jde o nárůst jejich cen, a na tento stav musí být povinný subjekt schopen reagovat.

Ad běžná nedostupnost: Požadované informace nejsou běžně dostupnými skutečnostmi v obchodních kruzích, neboť subjekty působící na mediálním trhu a trhu audiovizuální tvorby takovéto informace běžně nezveřejňují ani nesdělují. Naopak je chrání a považují za skutečnosti hodné utajení, a to zejména z výše uvedených důvodů (konkurenční trh a jeho úskalí).

Ad souvislost se závodem: Požadované informace jsou vzhledem k jejich povaze využitelné pro hospodářskou činnost povinného subjektu, i tento znak obchodního tajemství je v daném případě naplněn.

Ad zajištění utajení: Utajení předmětné informace je na straně České televize zajišťováno prostřednictvím jejího interního systému, ve kterém má k těmto údajům přístup pouze omezený okruh osob, respektive zaměstnanců. Omezení přístupu k údajům označeným za obchodní tajemství vychází z kompetencí daných interními předpisy České televize. Technické omezení je na úrovni IT aplikací, právní omezení přístupu k daným informacím spočívá ve smluvních ujednání o mlčenlivosti. Požadovaná informace byla v příslušných smluvních ujednáních označena jako obchodní tajemství již před podáním žádosti o informace.

III.

Povinný subjekt dále vzal do úvahy znění § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., podle kterého se při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství. Povinný subjekt ve shodě s již výše uvedeným zdůrazňuje, že požadované informace chrání jako obchodní tajemství z důvodu zachování konkurenceschopnosti. Česká televize musí jednak kvalitně obstát v konkurenčním prostředí, jednak musí naplňovat principy veřejné služby. Sdělení konkrétní informace, jejíž obsah naplňuje všechny znaky obchodního tajemství, by mohlo vést k porušení povinnosti související s plněním úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Je zde tedy zjevná kolize mezi požadavky plynoucími na straně jedné z ustanovení § 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., a na straně druhé z ustanovení § 2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi. Vycházejí přiměřeně z principu proporcionality, dospěl odvolací orgán k závěru, že v daném případě je třeba dát přednost zachování ochrany obchodního tajemství před poskytnutím informace o výši vynaložených veřejných prostředků. Jestliže je Česká televize povinna plnit úkoly veřejné služby podle ustanovení § 2 zákona o České televizi, je žádoucí, aby plnění těchto úkolů bylo efektivní, což si ovšem nezbytně vyžaduje schopnost prosadit se v konkurenčním prostředí. To by bylo jen stěží realizovatelné, pokud by zároveň existovala povinnost zveřejňovat údaje, které naplňují znaky obchodního tajemství.

Povinný subjekt má za to, že v daném případě nepřevažuje veřejný zájem na poskytnutí informací nad ochranou obchodního tajemství České televize. Veřejný zájem na kontrole hospodaření s veřejnými prostředky je v případě České televize naplňován i prostřednictvím jiných prostředků. Ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 483/1991 Sb. stanoví, že orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize, je Rada České televize. Podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona o České televizi náleží do působnosti Rady České televize „*kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku České televize podle schváleného rozpočtu, plnění povinností České televize převádět a používat výnosy z vysílání reklam v souladu s tímto zákonem a zvláštním právním předpisem a na zjištěné nedostatky písemně upozorňovat generálního ředitele*“. Ustanovení § 8a odst. 1 téhož zákona dále uvádí: „*Dozorčí komise je poradním orgánem Rady ve věcech kontroly hospodaření České televize. Jejím úkolem je sledovat, zda jsou finanční zdroje a majetek České televize účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu České televize v souladu s právními předpisy a s požadavky práva Evropských společenství. Dozorčí komise je povinna upozorňovat Radu na zjištěné nedostatky a předkládat jí návrhy na jejich odstranění*“.

Dále je třeba uvést podstatnou skutečnost, že veřejnosti jsou přístupné rámcové informace k představě hospodárnosti využití veřejných prostředků Českou televizí. Česká televize veškeré ekonomické údaje, včetně výrobních, uvádí v pravidelných Výročních zprávách o hospodaření nebo ve Zprávách o činnosti dotčených divizí, apod. Tyto zprávy jsou zveřejňovány na webových stránkách České televize a obsahují řadu ekonomicko-výrobních informací, které jsou pro veřejnost dostačující k tomu, aby si utvořila plnohodnotnou rámcovou představu o hospodárnosti využití veřejných prostředků.

IV.

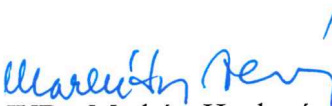
Na základě výše uvedeného dospěla Česká televize k závěru, že v případě informace o finanční částce vynaložené na nákup vysílacích práv k LOH Tokio 2021 jsou naplněny všechny znaky obchodního tajemství současně. Podle definice obsažené v ustanovení § 504

zákona č. 89/2012 Sb. se tak v případě požadovaných informací jedná o obchodní tajemství. Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Informace o ostatních nákladech vynaložených Českou televizí na vysílání LOH Tokio 2021 byly žadateli poskytnuty samostatným přípisem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. ve spojení s ustanovením § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolání se podává subjektu, který napadené rozhodnutí vydal, tj. České televizi. O podaném odvolání rozhoduje Úřad pro ochranu osobních údajů.

V Praze dne 20. prosince 2022

JUDr. Markéta Havlová
vedoucí právního úseku